

Sygn. akt IV CZ 116/06

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosława Wysocka (przewodniczący)

SSN Barbara Myszka (sprawozdawca)

SSN Tadeusz Żyznowski

w sprawie z powództwa Szpitali [...] Spółki z o.o. w G.

przeciwko F. Spółce z o.o. w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 30 stycznia 2007 r.,

zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 13 czerwca 2006 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 13 czerwca 2006 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną pozwanej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością od wyroku tego Sądu z dnia 16 marca 2006 r., stwierdzając, że skarga ta sporządzona została przez prezesa zarządu spółki niebędącego adwokatem lub radcą prawnym, co do którego brak również podstaw do przyjęcia, iż należy do kręgu osób wskazanych w art. 87¹ § 2 k.p.c. (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

W zażaleniu pozwana zarzuciła, że zaskarżone postanowienie nie zostało należycie uzasadnione ani nie zawierało pouczenia o sposobie i terminie wniesienia środka odwoławczego i z tej przyczyny nie była w stanie bez konsultacji z radcą prawnym zrozumieć przyczyn odrzucenia złożonej skargi. Twierdziła, że w toku dotychczasowej działalności w sprawach sądowych reprezentował ją prezes zarządu lub inny upoważniony pracownik i nawet nie wiedziała o obowiązywaniu przymusu adwokacko – radcowskiego. Podniosła ponadto, że odrzucenie skargi kasacyjnej, podpisanej w dobrej wierze przez prezesa zarządu, zamknie jej drogę do dochodzenia swoich praw, tym bardziej że istnieją szanse merytoryczne na uwzględnienie złożonej skargi. Zarzuciła wreszcie, że możliwe było wezwanie jej w trybie art. 130 k.p.c. do usunięcia braku formalnego wniesionej skargi kasacyjnej. W konkluzji załącza wносиła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Dotyczy ono także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. Przepisu tego nie stosuje się, gdy stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (art. 87 § 2 k.p.c.).

Przymus adwokacko – radcowski przewidziany w art. 87¹ § 1 k.p.c. ma charakter bezwzględny i pozbawia strony zdolności postulacyjnej, stąd pisma procesowe sporządzone z naruszeniem art. 87¹ k.p.c. podlegają zwrotowi bez wzywania do usunięcia braków, a środki zaskarżenia – odrzuceniu (art. 130 § 5 k.p.c.). Skarga kasacyjna sporządzona z naruszeniem art. 87¹ k.p.c. podlega zatem odrzuceniu jako z innych przyczyn niedopuszczalna w rozumieniu art. 398⁶ § 2 k.p.c. Trzeba podkreślić, że przyczyny niewniesienia skargi kasacyjnej przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego są z punktu widzenia dopuszczalności tej skargi obojętne (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2005 r., IV CZ 124/05, niepubl.).

Wywody załączej dotyczące stopnia dokładności uzasadnienia oraz kwestii pouczenia o sposobie i terminie zaskarżenia pozostają bez znaczenia dla oceny trafności zaskarżonego postanowienia, skoro skarga kasacyjna wniesiona została z naruszeniem art. 87¹ k.p.c. Nie było też możliwe wdrożenie trybu przewidzianego w art. 130 k.p.c., ponieważ dotyczy on usuwania braków formalnych, a nie braku zdolności postulacyjnej.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy oddalił zażalenie jako pozbawione uzasadnionych podstaw (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).